

[Haustrup Clemmensen.]

også her har været en eksplosiv stigning, der simpelt hen ikke kan fortsætte.

Jeg nævner også sygehusområdet, som også perspektivplanredegørelse II gør nogle bemærkninger om. Vi tror, det er nødvendigt — fru Grethe Philip gjorde netop også nogle bemærkninger derom, som jeg er enig i — at man lægger væsentlig større vægt på de praktiserende læger, end man har gjort i de senere år. Jeg tror, det både menneskeligt og lægeligt er en fordel, og vi må se i øjnene, at årlige investeringer alene til nyanlæg i sygehussektoren på 1 mia kr. ikke uden videre kan skaffes til veje.

Vi har også peget på, at der var behov for at oprette det danske sygehusinstitut, der kunne bidrage til en langt større effektivisering og udveksling af erfaringer inden for hele sygehussektoren, både hvad angår anlæg og drift. Men når jeg netop er inde på sygehusområdet, så er det vel — selv om alle altså er enige om, at der dér også fremover skal bruges betydelige beløb, men blot på en anden og mere effektiv måde — i allerhøjeste grad naturligt her at understrege, at hvis sygehuse ikke kan fungere i kraft af den strejke, der nu er tale om, som man oven i købet risikerer at få udvidet fra 1. februar, så er der derved skabt overordentlig uholdbare tilstande. Vi håber, at alle i denne sal er enige om, at denne situation ikke uden videre kan fortsætte, og jeg vil meget gerne høre, om indenrigsministeren har synspunkter at fremhæve her. Når man tænker på, hvilke økonomiske værdier der går til spilde, hvor mange menneskers helbredelse der udsættes, så er det simpelt hen ved at udvikle sig til en uholdbar situation, som vi meget beder indenrigsministeren om at orientere tinget om.

Ligeegyldigt hvilke besparelser der i øvrigt er tale om, så er det vel således, at alle har fremhævet nødvendigheden af, at økonomiske indgreb og såkaldte helhedsløsninger var vel afbalanceret i forholdet mellem befolkningsgrupperne.

Alligevel har man ulykkeligtvis i alt for høj grad lagt byrden over på mennesker, som i mange tilfælde har den mindste indkomst, den mindste tryghed og den længste arbejdstid. Jeg tænker naturligvis her på de titusinder af selvstændige mindre næringsdrivende. Mange, mange af disse virksomhe-

der lukkes hvert år, og derved skabes først og fremmest store menneskelige problemer. I nogle tilfælde er der tale om en samfundsudvikling, som det kan være vanskeligt at ændre, men i andre tilfælde er det samfundets manglende hensyntagen til denne store befolkningsgruppe, der er en væsentlig årsag til vanskelighederne, og både menneskeligt og økonomisk har vi simpelt hen ikke råd til at undvære disse virksomheder inden for handel, håndværk og serviceydelser. Det konservative folkeparti lægger derfor afgørende vægt på, at man systematisk gennemgår de lovgivningsområder, hvor der er mulighed for hurtige ændringer.

Vi kunne for det første gennemføre det forslag om samordning af moms- og kildeskattesystemet, som mit parti for længst har fremsat. Vi kunne for det andet også økonomisk bistå disse virksomheder ved løsningen af de administrative opgaver, der er pålagt dem af det offentlige, og vi kunne for det tredje ikke mindst udvide rammerne for den selvstændige skatteberegning for medhjælpende hustruer. Nu har der længe nok været talt om disse problemer. Nu bør handling følge på ord.

Der er altså brug for en vel afbalanceret ændring af langtidstendenserne i den offentlige sektor, men det er ubetinget også således, at der er behov for, at vi allerede nu i det finanslovsforslag, der i dag er til behandling, gennemfører væsentlige yderligere besparelser. Mit parti har i sidste folketings-samling stillet gennemarbejdede milliardbesparelsesforslag. Disse forslag fastholder vi fuldt ud. Også andre partiers forslag har naturligvis været med til at bringe debatten i gang, og det konservative folkeparti tilsiger viljen til hurtigt og effektivt at samarbejde om alle alvorligt mente forslag.

Regeringen har nu i dag skitseret en række besparelser. Jeg går ud fra, at alle er klar over, at det ikke er muligt for nogen af partierne omgående at tage nøjagtig stilling til hvert enkelt af disse forslag, men ingen skal være i tvivl om, at vi er rede til hurtigt og sagligt at gennemgå dem, og at en række af de forslag, der er stillet, naturligvis har det konservative folkepartis fulde tilslutning; andre finder vi det nødvendigt at overveje grundigt. Men vi mener, at man nok skal højere op med det totale beløb, som besparelserne skal omfatte, for vi må